

SÈRIE 5

L'ULL I LA MIRADA

EXERCICI 1 (2 punts)

Consideracions generals:

L'alumne haurà escollit d'entre les dues opcions proposades la que li permeti demostrar millor els seus coneixements.

Les dues imatges (núm.1 i núm.2) són suficientment oposades en molts aspectes, però tenen, al mateix temps, evidents punts en comú; per tant, és fàcil d'establir relacions de similitud o divergència.

Per sobre del plantejament concret que faci l'alumne, s'ha de valorar:

- 1r. La capacitat per observar i analitzar visualment les imatges
- 2n. El coneixement i ús adequat de la terminologia.

En l'OPCIÓ A es demana que l'examinand faci una anàlisi formal, és a dir, que indiqui tot el que fa referència a l'estructura, composició, caràcter o particularitat de les formes, línies, colors, tècniques, mides, etc. Alguns d'aquests aspectes són, a més, fàcilment visualitzables a través d'uns croquis, dels quals el corrector pot deduir el grau de comprensió i claredat gràfica de l'alumne.

En l'OPCIÓ B es demana que l'alumne exposi i relacioni els valors connotatius de les obres, així com les interpretacions que poden formar part del bagatge cultural pròpies del batxillerat o que són estrictament personals. L'alumne pot descriure també la seva particular interpretació de les obres. Donat que les dues imatges pertanyen a estils, autors i períodes diferents, l'alumne té l'oportunitat de demostrar els seus coneixements colaterals sobre l'autor, l'estil, el moviment, el context històric, social i cultural en què es produïren les obres o relacionar-les amb altres autors, obres o èpoques.

Tant en una opció com en l'altra cal tenir en compte que no existeix una resposta única, ni tan sols modèlica, per tant, i només a títol orientatiu per al corrector, esmentem una llista de paraules clau per cada opció. Advertim que malgrat que ho presentem separatament l'alumne pot donar una resposta de forma comparativa.

OPCIÓ A

Imatge 1. David Hockney. La taula de despatx. Collage fotogràfic. Edició de 20 exemplars de 122,4/ 118,1 CM. (1984). Col·lecció David Hockney.

Idees clau:

- Visió fragmentada de la forma de la taula, ordenada a partir de la seva imatge frontal. Els diversos fragments es van projectant sobre el suport pla del collage.
- L'autor ha captat els fragments des de diversos punts de vista, des de dalt, des dels laterals, frontalment, adaptant la seva posició a la posició del pla que retrata.
- La composició segueix una estructura simètrica i expansiva, els diversos fragments configuren una imatge superant els límits convencionals dels quadres.

- Inversió de les formes de la perspectiva provocant un efecte de projecció de les formes sobre el pla.
- Cal observar els contrastos de lluminositat que accentuen les formes i alhora aporten entitat a cada fotografia del collage.
- Gamma de colors.

Imatge 2. Albert Durero. (1471-1528). Descripció del mètode del porticó. Xilografia publicada en el seu mètode de perspectiva de 1525.

- Dibuix descriptiu de línia molt concreta i regular que descriu les formes i contorns.
- Construït a partir d'una perspectiva central on coincideixen el punt de fuga i el centre de la composició. Composició unificada a partir de la perspectiva.
- Les línies de la textura modelen la forma i accentuen les formes espacials. Aquestes línies corresponen als buidats fets en la planxa de fusta.

OPCIÓ B

Imatge 1. David Hockney. La taula de despatx. Collage fotogràfic. Edició de 20 exemplars de 122,4/ 118,1 CM.(1984). Col·lecció David Hockney.

Idees clau:

- Superació de les convencions representacionals de la perspectiva cònica per tal d'aportar una expressió pròpia a la representació d'aquesta forma en l'espai.
- Fragmentació de la mirada.
- Referència al cubisme.
- Obra seriada.

Imatge 2. Albert Durero (1471-1528). Descripció del mètode del porticó. Xilografia publicada en el seu mètode de perspectiva de 1525.

Idees clau:

- En aquest gravat Durero demostra com es projecta una figura en escorç sobre el pla del dibuix, determinant els diversos punts d'intersecció entre la piràmide visual i el pla del dibuix.
- Amb aquest instrument es pretén aconseguir una representació visual matemàtica, punt a punt.
- Dibuix fet amb la finalitat d'il·lustrar i descriure amb la màxima claredat aquest mètode de dibuix.
- Escena situada en un pla frontal a l'espectador dins una caixa escènica on el centre compositiu i el de la perspectiva seran coincidents.

Exercici 2 (8 punts)

Consideracions generals:

- L'examinand té opció per resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració, abstracció o simbologia.

Es valorarà:

- La capacitat de resposta pràctica a l'exercici proposat:
- Coherència entre concepte i llenguatge visual, composició i procediment gràfic.

Ebossos (1 punt)

- Capacitat d'utilització del dibuix com a projecte artístic i com a mitjà de pensament visual.

Treball de 100/ 70 cm (7 punts)

- a) Plantejament visual del tema proposat i concordància entre la resolució i les pautes del guió de treball. (3 punts)
- b) Composició i domini de la superfície del dibuix (2 punts)
- c) Tractament del procediment escollit com a dibuix de línia. (2 punts)